

Příloha-závěr léta 2019

Pout' v Kleni

V sobotu 10. srpna se v kostele sv. Vavřince v Kleni se snad po 50 letech konala veřejná mše svatá a poutní slavnost spjatá s patronem tohoto kostela. Svätý Vavřinec byl jáhnem v Římě a měl na starosti charitativní službu církve v hlavním městě říše. Zároveň byl pověřen správou církevního majetku. Když byl při pronásledování křesťanů za císaře Valeriána (3.stol.) vyzván aby odevzdal církevní majetek, tak shromáždil na náměstí velký počet lidí nemocných a posti-

žených a řekl: To je bohatství církve. A tak můžeme vše co je nějak slabé, nemocné, či v troskách pokládat za bohatství. Na prvním místě jsou to lidé v nouzi, ale také stavby – jako je i tento kostel. Všechno totiž co podléhá porušení a zkáze přitahuje pozornost – Boží i lidskou. Postižení a trpící lidé a stejně tak i příroda a stavby probouzejí lidská srdce k dávání lásky,

tam kde je to třeba. Tak i tento kostel, kterému hrozilo zřícení, přitáhl pozornost lidí s otevřeným srdcem a ochotným dát své síly, svůj čas a také své finance k pomoci. Tak vznikl Spolek na obnovu kostela, který inicializuje a spolufinancuje opravy, jejichž výsledek vidíte. Kostel se při mši sv. zaplnil a mohli jsme zde přivítat i vikáře Josefa Stolaříka, který se podělil

o vzpomínky z dob, kdy kostel byl v katastrofálním stavu. Nyní díky mnohým lidem i Božímu požehnání vstal z mrtvých.

O den později – v neděli 11.8. se zde konal sponzorský koncert, při kterém se vybralo 11.259,- Kč. Při mši 6.767,-Kč

Na koncertě vystoupili se zpěvem manželé Iva a Aleš Voráčkoví, sólisti Jihočeského divadla (foto nahore uprostřed). Dále vokální skupina Calypte (výše) a zpěvačka Alice Máčová (foto vpravo), doprovázená

na el. varhany Leo Schwarzem. Naslouchali jsme slavným skladbám vážné hudby a myslím, že všichni jsme byli uchváteni nádhernou interpretací. Tedy nejen kostel, ale i hudba vyjadřovala

sílu vzkříšení, jehož jsme byli účastni. Ještě se musím zmínit o obraze sv. Vavřince o něž se zasloužil Spolek (a hlavně jeho největší aktivistka paní Vašková). Je fotokopíí obrazu z kostela v Ledenicích. Pořízení obrazu přišlo spolek na 8 tis. Kč. Díky! Kež příklad sv. Vavřince je i pro nás výzvou k obětování svého života druhým. *foto výše je z občerstvení po koncertě*

Stalo se v srpnu

V létě se pracovalo na opravách pěti našich kostelů. Tak je to vlastně každý rok. Na tyto práce dohlíží stavební technička našeho vikariátu Ing. Arch. Markéta Frantová z Českého

Krumlova a za to jí patří velký dík. Nahoře je foto

kostela v Malontech, kde se opravuje fasáda severní strany. Celkové výdaje zde budou přes 800 tis. Kč. Z ministerstva dostaneme 700 tis, z Obce 70 tis. V Rožmitále se také opravuje severní fasáda kostela. Zde obdržíme od státu 388 tis.Kč, z česko-něm.fondu 350 tis a od Obce 100 tis. Rodáci z Německa zajistili 838 tis. Celkové náklady budou 1,62 mil.Kč. V Rychnově se pokácí strom, který vidíte na obrázku vpravo a udělá se oprava střechy presbytáře. Náklady

budou dělat 1,23 mil.Kč. Pokryje je dotace z Ministerstva kultury-1,1 mil. dále dotace od Obce Dol. Dvořiště – 100 tis. a zbytek (30 tis.) bude pokryt z vlastních zdrojů farnosti. Všem dárcům a zvláště Obcím – Malonty, Rožmitál n.Š. a Dol. Dvořiště velmi děkujeme!

V Malontech se v neděli 25.8. konala poutní mše sv. Přijeli i lidé z okolí – např. z Kaplice a koncebroval ještě kněz z hnutí Fokoláre Svätý Bartoloměj – patron kostela, jeho svátek slavíme, nasadil pro Krista svou kůži (v rámci mučení mu byla sedřena), je nám tedy výzvou, abychom se i my nebáli riskovat svou kůží, ať už když hájíme křesťanské postoje v nějaké diskusi, nebo když se snažíme pomáhat druhým a to dobré se nám nevrací zpět.

V Malontech se konala bohoslužba s přáteli z Rakouska a Německa v neděli 18.8. kterou vedl akolyta Pavel Honetschläger. Na varhany hrál Jirka Větrovský.

Po bohoslužbě následovalo občerstvení a posezení v sakristii kostela.

V takovýchto menších skupinkách se dají vztahy lépe budovat a udržovat a tak měli všichni z tohoto setkání velmi dobrý dojem. Bylo by moc dobré podobně i v jiných farnostech takového osobní kontakty udržovat.

Na Svatém Kameni se opět konala poutní mše svatá po svátku Panny Marie Sněžné. V neděli 11.8. se zde sešlo na 300 poutníků s emeritním lineckým biskupem Maximiliánem Aichernem. Z pana biskupa, jako vždy vyzářovala dobrota a pohoda.

Svátek P. Marie Sněžné navazuje na událost, které se dle legendy odehrála v Římě ve 4.stol za papeže Liberiana. Ten měl sen o napadnutí sněhu na pahorku Esquilin, což rozhodlo o výstavbě baziliky, která se nyní nazývá

Santa Marie Maggiore

O svátku Nanebevzetí P. Marie 15.8. se na Svatém Kameni konala další poutní bohoslužba německy mluvících rodáků i Čechů. Připutoval sem i náš diecézní biskup Vlastimil Kročil a to i s českokrumlovským vikářem Václavem Píchou.

Každé putování je obrazem životní pouti, která vede nejrůznějším terénem, někdy bahnitým někdy kopcovitým. Naším cílem je nebeský chrám, kde si budeme moci odpočinout.

Když putujeme i v životě ve společenství s druhými, je cesta snadnější. A tak jako se scházíme u stolu s rodinou, abychom se na životní pouti posílili, scházíme se u stolu v našich chrámech, abychom načerpali pokrm pro duši. Biskup Vlastimil pak požehnal kytice z léčivých bylin (tak jako je to zvykem zvláště v Bavorsku a Rakousku). Tento obřad připomíná, že Panna Maria je v církvi považována za nejkrásnější květ stvoření, jehož plodem je Kristus. Byliny jsou pak symbolem její pomoci, protože léčí tělo i duši.

Po východu z chrámu, jsme pak ještě zasedli ke stolu s občerstvením pro tělo. Zároveň je to

příležitost popovídat si a seznámit. Po společném obědě následovala mariánská pobožnost u posvátných kamenů, kterou vedl kanovník českobudějovické katedrály Siegfried Weber. Na varhany hrál Leo Schwarz (stejně jako při mši sv.) a svým zpěvem doprovodila pobožnost Johanka Schwarzová. Prožili jsme tedy hezkou oslavu svátku P. Marie, který připomíná, že církev i každý z nás bude, jak doufáme, přijat s tělem i duší do nebeské slávy.

ROŽMITÁL 18.8.
Tuto neděli jsme přivítali v Rožmitále generálního vikáře naší diecéze Davida Henzla. Přijel na setkání s

německy mluvícími rodáky. Díky nim se povedlo sehnat v Německu finance na nejen odvodnění kostela, ale i na opravu fasády.

Na mši sv. byla i účast starostka

Opravy kostela jsou výzvou i k obnovám živých chrámů – našich společenství i našeho nitra.

O hudební doprovod se postaral varhaník z Omleničky Leo Schwarz. Ministrantské

řady obohatili kluci naši stavební techničky Markéty Frantové. Ta přijala po mši

sv. ocenění od starostky obce (viz obrázek uprostřed) za starost o opravy kostela. To se odehrálo v sále obecního úřadu, kde se podával oběd pro německy mluvící rodáky i další pozvané. Poobědval zde i David Henzl. Díky Obecnímu úřadu, díky paní starostce Ševčíkové, že vztahy současných i bývalých obyvatel obce a jejich potomků jsou na tak dobré úrovni. Foto krásně ozdobené mříže vpravo připomíná dárce financí na mříž p. Opfoltera a Obec.úřad.

POHOŘÍ 11.8. – v tuto neděli se slavilo 10. výročí spolku Bucherser Heimat Verein, který probudil toto místo k životu, z velké části se postaral o obnovu kostela a organizuje zde nejrůznější akce. Při této příležitosti zde předsedal liturgii českobudějovický generální vikář David Henzl. U oltáře byl ještě s rakouským jáhnem Senkem.

Liturgii doprovázel Velešínský chrámový sbor a orchestr, pod taktovkou Marie Peškové. Zahrála zde i dechová kapela Třeboňská dvanáctka.

Lidí se sešlo opravdu hodně, počasí přálo. Na fotce uprostřed je s Davidem Henzlem předseda spolku BHV Erich Altmann

Po bohoslužbě následoval oběd a další program oslav venku před kostelem. Součástí všech zdejších oslav bývá i naražení sudu piva.

K poslechu při posezení u stolů hrála dechová kapela Třeboňská dvanáctka a vytvořila tak zde hezkou atmosféru.

V kostele byla instalována výstavka obrazů malovaných na skle. Tato malba, či podmalba, zde má dlouhou tradici. Ta začala koncem 18. stol. kdy se sem přestěhovali skláři ze severních Čech. I každý z nás dostal „štětky“ k vymalování svého života. Využili jsme je?

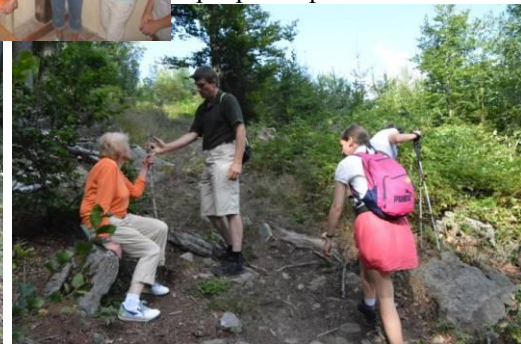

Vycházka u Klení

V neděli 4. srpna jsme si po delší době udělali farní vycházku či výlet – to do Klení a okolí. Zde jsme si nejprve prohlédli Kostel, o který se stará Spolek

pro záchranu budovy kostela sv. Vavřince. Ten v poslední době zafinancoval a zorganizoval opravu vnitřku věže a přispěl k opravě severní části

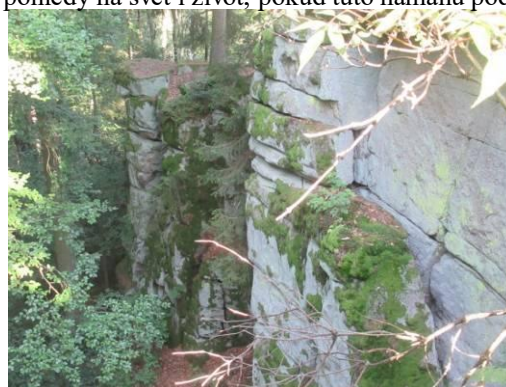
hřbitovní zdi. Po výstupu do věže, kdy se namáhavě muselo prolézt po žebříku úzkým průcho-
dem do půdních prostor, nastal další výstup – na Vysoký kámen, což je druhý nejvyšší vrchol
Slepických hor (přesněji Soběnovské vrchoviny). Tento vrchol (863m) se lidově nazývá Slepice

Nejvyšším vrcholem je Kohout (870m). Výstup nebyl úplně snadný, přesto ho zvládli i lidé
starší. Vedla nás paní ing.arch.Marie Vašková, (na fotce) která je nejen motorem naší výpravy
ale i Spolku na obnovu kostela v Klení. Díky moc za vše co pro tento kostel i s manželem koná

Hezkou zastávkou s výhledem je tento uměle vytvořený útvar složený z plochých kamenů, na němž je umístěn kříž. Připomíná námahu (nejen naší cesty na vrchol) která přinese úžasné pohledy na svět i život, pokud tuto námahu podstoupíme. Na naší cestě pak přicházíme ke

skalnímu útvaru, který snad byl předlohou pro báseň K.J.Erbena Poklad ze sbírky Kytice. To jsou údajně ona vrata ve skále, která se otevřela na Velký pátek a za nimiž našla žena poklad, který ji tak fascinoval, že zapoměla na své dítě. I my jsme zde našli poklad - ten kterým je příroda a ten, kterým je naše společenství.

Ohně v závěru prázdnin

Koncem léta se konaly tradiční setkání u ohně. V Kaplici ve středu 28.8. děti sice téměř nepřišly, ale přesto jsme měli zajímavý program. Na velké televizi jsme promítali záběry z míst farní dovolené, kterou jsme letos prožili v Jeseníkách. Na závěr – po setmění jsme si udělali ve farní zahradě adoraci, podobnou venkovním adoracím v Medugorje. Noční venkovní atmosféra a meditativní zpěvy byly velmi oslovující.

Také v Benešově jsme poseděli kolem ohně a zapívali si trampské i křesťanské písně s kytarou. Ministrant Tobiáš nám předvedl cviky z kroužku bojového umění.

Jinak jsme si zahráli i zábavnou a soutěžní hru, opekli si buřty. To vše napomáhá k vytváření bližších vzájemných vztahů.

V Malontech se konal táborák na zahradě fary. Zde přišlo dětí dost. A tak se zapojily do her a soutěží, které napomáhají zlepšování dětských dovedností. Mnohé z těchto dětí chodí na náboženství a další se chtějí přidat. Je vidět, že podobné akce mají smysl. Smysl by mělo i zachování fary pro podobné účely, ale bohužel nedostávají se peníze na její záchranu.

Při odjezdu z Malont do Kaplice, jsme viděli a také vyfotografovali zajímavé tvary mraků na obloze. Stali se hezkou tečkou za pěkně prožitým večerem.

farní den

V neděli 22. září se konal již 11. farní den. Díval jsem se na obrázky z toho 1. v roce 2009, kdy byl zaplněn téměř celý sál a měli jsme tu i společný oběd. Tehdy se vydalo 70 obědů. Bohužel od té doby poklesl počet účastníků asi na 20. Už není ani tak veselá zábavná část, ale i tak jsme si ho my, kteří jsme do sálu restaurace Slovanský dům přišli, užili. Hudbou toto setkání farníků z Kaplicka doprovázel Leo Schwarz se svou dcerou Johankou a na kytaru hrál Štěpán Doušek.

Ke hraní se na chvíli přidal Honza Havelka. V úvodu jsme si jednak pohovořili u stolů s občerstvením, které připravily ženy z farnosti (upekly koláče a jiné dobroty). Díky! Také došlo na informace z dění ve farnostech a také na sdílení zážitků v křesťanském životě. Kolem 15.h jsme mohli přivítat otce Rada Šedivého z Nových Hradů, který k nám mluvil o svých zážitcích

z misijního působení v Kazachstánu a na Sibiři. Zvlášť působivé bylo vyprávění o tom jak na Sibiři přežili dobu, kdy mezi sebou neměli kněze. Scházeli se však po domech a modlili se. Nakonec se dočkali – třeba po padesáti letech příchodu kněze. To připomíná, jak důležité je setkávat se ve společenství i při vzájemných návštěvách v domácnostech.

Otec Rado, kterého mnozí znají ze mší sv. konaných na Dobré Vodě při Fatimském dnu, se pak pozdravil se svými četnými známými, mimo jiné i s paní Mučičkovou z Benešova. V závěru programu hudebníci zahráli lidovky a tramské písně a někteří si i zatancovali.

Potěšili jsme se z přítomnosti přátel z otce Rada a tak myslím, že má smysl podobné akce zachovávat, ale i získat více účastníků a zdokonalovat program, aby byl zajímavější

Další fotografie se týkají kostela v Blansku, kde se vyměňovala krytina na věži kostela. Celkové výdaje za opravy v roce 2019 činily 1 136 270 Kč, z čehož vlastní podíl činil 122 270 a zbytek byly dotace z Ministerstva kultury, která činila 1 014 000 Kč. Práce zajišťovala firma Klempizol pana Koschanta.

Střechu presbytáře kostela sv. Ondřejev Rychnově nad Malší dělala stejná firma. Pro další práce bylo třeba pokácet strom rostoucí těsně u kostela. Stálo to 8,5 tis. Kč.

Děkujeme Obci Dolní Dvořiště, která pomohla s odklizením zbytků stromu.

V neděli 8.9. se konala v Pohoří n.Š. poutní slavnost s účastí německy mluvících rodáků.

Pout' v Pohoří

Liturgii předsedal vídeňský generální vikář Nikolaus Krass. Ten také požehnal

nově instalované obrazy křížové cesty, která sem byla darována z kláštera v Dobré Vodě u Nových Hradů.

Díky sestře Colettě a knězi Willi Kernovi ze Sandlu, kteří se o to zasloužili. Obrazy byly nemalovány po 2.světové válce podle

původních šablon z Pohoří. Slavnost doprovázel Kirchenchor ze Steyru od Sv. Michala. Po bohoslužbě následovalo naražení sudu piva a společný oběd. O organizaci slavností

a také o četné opravy chrámu se stará spolek Bucherser-Heimat-Verein, který vede Erich Altmann. Toto místo je živým místem setkání Rakušanů i Čechů. Díky za to!

O první neděli v říjnu, při dětské mši sv. 6.10. se konala v Kaplici a pak také v Malontech mše sv. s tematikou matky země . Děkovali jsme za přírodu a modlili se za ní. Vyzval jsem aby lidé, příp. děti přinesli své domácí mazlíčky k požehnání. V Kaplici s námi však bylo jen jedno zvířátko – pes Hanyňka. Při přímlovkách jsme k oltáři přinášeli obrázek naší planety

Země a modlili se za její ochranu, dále byla přinesena půda – prostředí pro život a modlili za to aby ji člověk neničil a za zachování dobrých plodů, které přináší.

Země je také obrazem našeho nitra. Když o něj pečujeme stejně jako o půdu, kypříme ho duchovním slovem a vytrháváme plevel, pak se budeme moci radovat z výsledků svého života. Dalším symbolem bylo zrní.

To je maličké, ale přes to když se otevře vyklíčí z něj rostlina nebo strom.

Podobné je to se slovem Božím i lidským

tyto fotografie jsou z Malont

Když zakoření, může přinést velký užitek. Pak děti přinesly vodu – znamení života, znamení Boží lásky, která všechno dokáže zúrodnit.

I vodu na naší planetě musíme chránit a šetřit s ní. A nakonec bylo přivedeno zvířátko. V Malontech to byl králik. Díky, Pane, za tvé stvoření, ochraňuj ho a nauč nás o něj pečovat.